

1850-06-19

SENDER

P.C. Skovgaard

RECIPIENT

Georgia Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

General comment:

Brevet indeholder en lille tegning af en ræv.

Sender's location:

Møn

Recipient's location:

Botanisk Have, København

Mentioned people:

Albrecht Cruusberg

N. F. S. Grundtvig

Carl Ploug

Henrik Stampe

Archive:

Mappe 5 nr. 05

TRANSCRIPTION

Mappe 5 nr. 5

Til Frøken G. Schouw.

Den botaniske Have i Kjøbenhavn.

Betalt.

Onsdag d. 19de Juni 1850

Tak for Dit Brev, min kjære Ven! Som jeg modtog i aften, det er morsomt!

Vi har begge siddet og skrevet paa samme Tid, det er jo næsten en Samtale, kun Skade at vi ikke vidste det, ja, ja, vi kan dog næsten gjøre Regning paa, at den Anden tænker paa Én, mens man skriver, nu dog i aften ikke, Du sover vel, thi Kl. er 11, det er det samme, Du drømmer kanske om mig, jeg har ogsaa drømt en hel Del om Dig, at jeg saa Dig o.s.v. mere husker jeg nu ikke.

Det var jo baade noget Glædeligt og noget Bedrøveligt som Du fortalte mig, jeg kan godt forstaae, at Boisen er resigneret, men det er utilgiveligt af de Andre navnlig af den [?Garde], naar han ikke kan ofre sin Datter, kan jeg godt forstaae, at B ofrer sig selv for hans Skyld, at gjøre det for Konens Skyld var en Skam, en Mand kan elske sin Kone høit, uden at han behøver at føie hende i Urimeligheder, det bør han under ingen Omstændigheder gjøre, men dette er et eget Tilfælde, men det er ligefuldt rent galt, for det er meget mere end sig selv han ofrer, sin Livsopgave, den er dog til sidst mere end ogsaa end Konen, har jeg Ret? eller taler jeg nu skjændig, - jeg er lykkelig, g.! at jeg ved jeg faaer en fornuftig Kone (Kjærlighed har ikke gjort mig blind, jeg veed det er saa). Derfor behøver jeg ikke at tage til Kræfterne i den Henseende, derfor behøver jeg ikke at lave mig et Høisæde til at regjere fra, derfor kan

-2-

jeg trygt søge hvile ved Din Barm, Gud være lovet og Takket derfor! Nu god Nat, min Ven! Jeg er træt, det har været en god Dag i dag, jeg har arbeidet meget, gid Veiret maae nu blive staaende, - lev vel!

Den 20de God Aften, her er jeg igjen, det har været at Par deilige Dage vi nu har havt, navnlig i dag, jeg har ogsaa brugt mig kan Du troe. Igaar og i dag har jeg malet næsten hele Dagen, fra om Morgenen til om Aftenen Kl. 10 kun afbrudt af Middagsmaaltidet og den lange Vei, jeg har at gaae. Om Formiddagen maler jeg paa Sommerspiret¹ (Du har vel faaet den lille Tegning) og om Aftenen mit Strandparti med Taleren¹, jeg er egentlig meget træt, men jeg er ogsaa meget fornøiet, jeg kan ikke lade være at prale lidt, men jeg skriver dog, egentlig for at meddele Dig min Glæde, jeg tror nok nu jeg kan skaffe nogle Billeder til veie af dette jeg nu har fat i. Da jeg sad og malede ved Stranden i aftes, kom en Ræv gaaende rolig lige

forbi mig. Den standsede nogle Gange og saa paa mig, den gik imellem mig og Vandet ikke længere fra mig end 8 Alen, da den var nær mig, nærmest standsede den og saa paa mig. Jeg kunde see den lige ind i de gule Øine (hvilken Forskel paa disse - Her er der en tegning af ræven paa Stranden – de Øine jeg pleier at see lige ind i). Nu vil jeg sige God Nat igjen, dette Brev skulde Du egentlig først have paa Løversdag, men Veiret er saa godt, jeg har saa travlt. Du finder Dig vel med Glæde i denne Opsættelse.

-3-

Løversdag Aften

Jeg havde næsten haabet at faae Brev i aften, jeg havde da maa jeg sige, ingen Aarsag, uden at jeg længtes saa meget ja, jeg længes rigtignok nu meget, nu nærmer Tiden sig jo, da vi kan vente at sees igjen, jeg længes ogsaa efter at vise Dig mine Arbeider, den sidste Uge har hjulpet godt, men jeg er grisk, jeg maae have mere, blot Veiret maa blive staaende et Paar Dage, 3 Dage som den igaar, saa maa Hans Peter gjerne faae den Regn, han længes saa haart til. Ja, 3 Dage som den igaar, hvor var de dog deilig, lagde Du Mærke dertil, jeg troer næppe jeg har set en slig Farvepragt (Aftenen var ikke videre), Luften, Træerne, alle Planter og Baggrunden, kunde jeg blot blive ved at mindes det, Alting aandede, duftede og levede. Tænker Du mon paa at hilse Viktor fra mig i morgen. Det er jo da hans Fødselsdag?

Naar jeg tager herfra, agter jeg at besøge Cruusberg paa Veien, det vil tage et Par Dage, dersom der ingen Prindsesser er paa Nysøe, vil jeg ogsaa hilse paa Stampes, men det bliver blot en Visit, jeg skal nok lade Dig vide, naar Du ikke maae sende flere Breve hertil, hvor længe jeg endnu kommer tilat bliver her, kan jeg umulig vide. Vil Du ikke, kjære g. kjøbe til mig og sende mig med Posten, saa snart Du kan, gl. Grundtvigs kæmpeviser og Plougs Slag ved Fredrits², Provstens kjender ikke disse Ting, jeg vil forære dem den. Lev vel min egen Ven og hils Alle fra Din Ven P.

Seddel inden i Brevet

Søndag) Nu kom Dit Brev, Tak min Ven det var ypperligt med den nye Hat og Kjole, jeg har just sinde at male Dig paa det Billede Du synes bedst om, her i Forgrunden, men jeg var lidt i Forlegenhed med Din lette Sommerkjole, men en brun vil staae deilig mod Taleren og det grønne. Naar Du sender Bogen maa Du gjerne sende Farver med.

Din P.

¹ Sommerspiret og Taleren er en del af Møns Klint.

² "Slaget ved Fredericia" er et musikdramatisk stykke fra 1850 med tekst af Carl Ploug og musik af Henrik Rung.

jeg bringe lige glæde med din Barm, Gud være lovet og
habet derfor! . . . Min god Nat, min Næst! jeg er borte,
at jeg snart en god Dag idag, jeg for erbrudet meget, og
dies min min blinde skæbne; for vel! —

Den 20de God Aften! for at jeg igjen, at jeg snart at jeg
delige Dage » vi min far fast, navnlig idag, jeg for at
bring mig den da borte, igjen og idag for jeg meget og
jule Dage fra om Morgenen til om Aftenen kl. 10, en
afbrudt af Middagsmæder maaltid og den lange Min jeg
for at gøre, om Middagsmæder maaler jeg på Sommerpust
(da jeg nu snart den lille Lønning) og om Aftenen god om
Strandpartiet og Talerne, jeg er egentlig meget borte, min
jeg er også meget forbrudt, jeg den ikke lade være at yde
lidt, min jeg bliver dog egentlig for at minde dig
min Glæde, jeg borte nok min jeg den af Gæster nogle
Billeder til min af alle jeg min far fast i. . . . Da jeg
færd og maaler om Stranden i Aften den om den gamle
rolig lige fortæ mig, den standstør nogle Gange og
jule god mig, den gik imellem mig og Mærket ikke
langer fra mig med 8 Alen, da den var mig nærmest
standstør den og jule god mig, jeg Ende for den lige
ind i de gode Gæster, (sætte den god og det, og da den jeg
glæde at for lige ind i). . . . Min vel jeg
lige god Nat igjen!

Da egentlig fast
Lørdag min Minst
jeg for den borte, da finder jeg vel også med Glæde i denne Afslutning.

Min vel jeg
den om Gæster
for god
er for god,

Donnerdag ¹¹ Aftem.

Jeg fandt næsten fortat at faar at Børn i Aftem, jeg fandt
da nu jeg sigt ingen Børn, inden at jeg langte i Aftem
ja jeg langte sigt nok i mig, i min indvirkning
ja de mi den anden at jeg i mig, jeg langte ogsaa efter at
niste sig min Arbejde, den sidste Børn for sigt
gode, men jeg er gift, jeg nu fandt min, det
thi nu min blinde staaende at god Børn, 3 dage
den igar, ja min Hensigt i mig ja den Børn
ja den Børn ja fandt det; ja 3 dage ja den igar, ja
nu den sig sigt, langt den anden sigt, jeg tror mig
jeg for sigt i mig i mig (Aftem nu ists inden)
Aftem, Torsdag, alle staaende, nu og Børn, Liden
jeg blot blinde at minde at, Allim aendte, sigt
og Liden. Torsdag den nu god at sigt i mig
mig i mig, at er ja den sigt sigt?

Nu jeg har for sigt mig og jeg at den Børn
ja min, at mig sigt at god Børn, den den ingen
Børn nu god sigt, mig og sigt sigt sigt, nu
at blinde sigt i mig; jeg skal nok lade sigt mig
den ists nu sigt sigt Børn sigt, sigt sigt
jeg anden Børn sigt at blinde for den sigt
sigt. At den ists sigt og sigt sigt mig, og sigt mig
mig sigt, ja sigt den sigt, gl. sigt sigt sigt
og sigt: sigt sigt sigt, sigt sigt sigt sigt sigt, jeg
sigt sigt den sigt. Ja sigt! min egen sigt, og sigt sigt
sigt den sigt sigt.

